

Del **National Geographica** bo za nekaj časa na ogled tudi v ljubljanskem Tivoliju

RADIO SLOVENIJA 2, 30. 9. 2012, VAL 202, 8.11

VODITELJICA: O starodavni Majeovski civilizaciji se je letos že precej govorilo in verjetno se še bo, saj so ti nekdanji prebivalci JV Mehike za 12. decembra 2012 napovedali konec sveta. Ameriški raziskovalci pa so prav tako letos s pomočjo družbe **National Geographic** v Gvatemali našli tudi najstarejši majeovski koledar, ki to napoveduje. No, sama zgodba o **National Geographicu** pa se je začela leta 1888, ko se je v washingtonskem kozmos klubu zbralo 33 izobražencev, da bi se dogovorili o možnosti za organiziranje društva, katerega cilj bi bilo poglobljanje in širjenje znanja geografije. Nobeden od ustanoviteljev pa ni mogel niti slutiti, da bo to postala največja znanstvena in izobraževalna organizacija na svetu. 9 mesecev za tem je izšla prva številka **National Geographica**. To je bila prva revija, ki je objavila fotografije živali, posnete ponoči in pod vodo. Leta '95 se je **National Geographic** odločil za prvo mednarodno izdajo in sicer v japonskem jeziku. Slovenska izdaja pa je 29. mednarodna, v njej pa so, poleg reportaž z različnih koncev sveta, tudi reportaže slovenskih avtorjev in fotografov. No in del **National Geographica** bo za nekaj časa na ogled tudi v ljubljanskem Tivoliju. Več pa po naslednji skladbi, ko se bomo o današnjem dogodku pogovarjali z urednikom fotografije pri slovenski reviji Arnejem Hodaličem. Arne Hodalič – biolog, potapljač, jamar, fotograf, danes pa tudi gost na Valu 202. Lepo pozdravljeni. Pa vas bom najprej vprašala kakšno poletje je za vami?

ARNE HODALIČ (urednik fotografije, **National Geographic**): Najprej dober dan. Zelo lepo poletje. Jaz imam, moja poletja so sploh prekrasna. Namreč, privoščim si vseeno enih 20 dni dopusta, kar je za mene tisti luksuz in to vedno na hrvaškem morju, ki je zame najlepše morje na svetu in se imam tako, da ne morem povedati kako lepo in samo čakam na naslednje leto, da se bo spet zgodilo to isto.

VODITELJICA: Dopust dopust ali dopust s fotoaparatom v roki?

HODALIČ: S fotoaparatom vsak dan vsaj dve ure. Ta fotoaparat na dopustu je bolj res užitek. To se pravi jaz slikam samo pod vodo na dopustu. Se potapljam vsak dan po dve, tri ure pod vodo in res delam za svojo dušo in nič za posel, nič za prodajo in tistih fotk sem najbolj vesel tudi. Drugače pa ja, so še kotički, samo pri nas že res zelo malo ali pa nič.

VODITELJICA: No, za dušo pa tudi morda za vest, pa bo danes ob 15-ih pred Tivoljskim gradom na Jakopičevem sprehajališču v Ljubljani okrogla miza z naslovom Fotografija v **National Geographicu**, ki bo potekala v sklopu razstave Ni nam vseeno, v navdih vsem pri skrbi za naš planet.

HODALIČ: No, to bo malo dalj za povedati. To je vseeno malo daljši projekt, ki je nastajal kar nekaj časa. Saj tako veliki projekti vedno rabijo nekaj več časa. Nastal je pravzaprav na pobudo Ekologov brez meja, ob tej akciji Očistimo Slovenijo, ki jo je podprlo tudi ameriško veleposlaništvo. No in zato tudi en pano stoji tam prav posvečen temu delu. Ker pa slikovnega materiala pač ni dovolj pri taki akciji ali pa ni dovolj zanimiv, bomo rekli, smo se potem odločili, da bomo pokazali dve državi, ker pač ameriška ambasada je to sponzorirala, dve državi skozi oči fotografov **National Geographica**. To se pravi Ameriko skozi oči ameriških fotografov **National Geographica** in obratno, Slovenijo skozi oči slovenskih fotografov. Tako da je fotografij pol pol in v bistvu smo jih tudi mešano postavili prav z namenom, da se vidi, da pravzaprav zelo, zelo, zelo majhne razlike. Na nekaterih fotografijah moraš prav pogledati podnapise in rečeš: aha, to pa ni pri nas ali pa aha, to je pa pri njih. Skratka, je pa izbor bil seveda bolj, bomo rekli lepote, kot pa neki, neke težave, problemi, sociala in tako naprej. Tako da je kar nekaj fotografij tudi ni prišlo v poštev. Mi smo se odločili predvsem in samo za tiste fotografije, ki so bile že objavljene v naši reviji. Se pravi v slovenski izdaji **National Geographica**. Pri ameriški smo pa malo drugače naredili. Ampak o tem mogoče kasneje. Tako da tisto, kar smo pokrivali v zgodbah – Sočo, kar nekaj živali, sovo, vodomca, Soline, kar nekaj zgodb je bilo in se pač, bomo rekli tiste najbolj markantne fotografije, ki so nekako se vklopile v ta

koncept narave in lepot smo pač potem porabili. Pri ameriških je bilo pa majčkeno drugače. Smo naredili pa en izbor ne tistih top, toliko in toliko, kot jih imajo v svojih, ob 125-letnici **National Geographica** je ta razstava. Seveda, njihov arhiv je fantastično velik, jasno. In smo se odločili, da bomo uporabili malo fotografije, ki niso tako v nebo vpijoče, bomo rekli tiste, ki jih gledamo že ves čas, ki so že trade mark nekako **National Geographica**. In smo pobrskali po arhivih in smo prikazali na razstavi fotografije, ki so pravzaprav bolj neznane. Lahko bi celo rekli malo neznani ameriški **National Geographic**.

VODITELJICA: Ob tej priložnosti bo tudi okrogla miza. To ponavadi ni praksa. Zakaj ste se odločili za to?
HODALIČ: Ja, to ni praksa. Odločili smo se zato, ker pač radi delamo nove stvari, a ne. Zdaj, upajmo, da ne bo dež, da bo okrogla miza na prostem, ker se mi zdi sploh še posebej lepo, da tudi sprehajalci, ki hodijo, zato smo tudi za nedeljo se odločili, ne za nek delavnik ali pa večer, ampak sredi dneva, v nedeljo, ko so tam sprehajalci, vozički, mamice, otroci na kolesčkih in tako naprej, da pač podelimo to tudi z drugimi. Odločili smo se za to zato, ker je Slovenija le, jaz ji zmeraj rečem dežela fotografov, ogromno fotografov imamo, ogromno dobrih fotografov, ogromno odličnih fotografov. In moram reči, da vse fotografske okrogle mize, ki smo jih organizirali, ali sem bil priča kot gledalec ali pa kot sam pač na okroglih mizah, vedno so bile dobro obiskane. Upam, da bo ta tudi. In pa jasno, dosti ljudi zanima, **National Geographic** je le en pojem, skozi leta nastajal pač, pojem kvalitete fotografije in glede na to, da bo tam takole zdajle okroglo rečeno, da bo prišlo danes vsaj nekaj 10 do 15 avtorjev, ki tudi razstavljajo te svoje fotografije, bojo tam na voljo ljudem, da jih bojo vprašali kako je pa ta fotka nastala, aja, to se pa tako slika, jaz bi tudi rad tako.. skratka pričakujemo nek sproščen pogovor z avtorji. Jaz bom res samo moderiral. Tukaj jaz sem daleč v ozadju.

VODITELJICA: Arne Hodalič, kaj menite, kateri medij je boljši za to, da se človek zave problemov oz. kaj počnemo s svetom, beseda ali fotografija?

HODALIČ: Jaz bi rekel zagotovo oboje. Fotografija je tista stvar, ki nas vizualno potegne, kar pogledamo. Že v zgodovini fotografije, že bomo rekli tam od druge svetovne vojne naprej, po ustanovitvi tele velike agencije Magnum, so pa že takrat ugotovili, da fotografija brez pravega podnapisa, ki mora vedno isti ob tej fotografiji ostati, to se pravi, da ga razlaga na tak način, kot je fotograf želel to prikazati, ne da se tukaj nekaj potvarja, ponareja, pa tudi ne obstaja. To se pravi, fotografija in seveda spremni tekst ob njej. Zdaj, a je to podnapis ali pa tekst, ampak tekst zagotovo.

VODITELJICA: Se pa da potem s tem kanček vesti pri nekom majčkeno potrkati nanjo, no?

HODALIČ: Ne me to spraševati. Mogoče veste, da sem velik pesimist kar se tega tiče. Vsi se trudimo, vsi si to želimo. Verjamem, da zelo malo ljudi to doseže, da se res kaj spremeni. Jaz bi bolj rekel, bolj nič, kot malo, ampak res tukaj majčkeno moj pesimizem iz leta, leta dela z mediji, s fotografijo. V zadnjem času še posebej s socialnimi temami, bistveno bolj, kot ta, ki jo bomo danes ogledovali si na razstavi. So me le naučile, da je svet kar precej zavožen.

VODITELJICA: Saj res, bi dodal realist. Optimist pa bi najbrž pripomnil, da nam gre res precej dobro pri tej vožnji. Vabljeni torej danes ob 15. v Tivoli. Razstava fotografij Ni nam vseeno, v navdih vsem pri skrbi za naš planet, ki bo v Jakopičevem sprehajališču na ogled vse do decembra, potem pa se seli v Stično pri Ljubljani, pa je pravzaprav nastala skupaj s projektom REM Čista energija glasbe. Čeprav je koncert že mimo, pa glasba ostaja. O my heart, REM in Severa Gjurin.